størst Vægt paa, hvorledes Lovgivningen ser paa Ægtefællerne, medens jeg anser dette for meget underordnet i Sammenligning med, hvorledes de gensidig ser paa hinanden" — siger M. L. Ja, selvfølgeligt maa Kvindesagsvennerne og ikke mindst de, der offenlig fører Ordet for Kvindernes retlige og sociale Stilling, kæmpe *principielt*, og da bliver Hovedsagen — Lighed for Loven. Hvorledes de enkelte Individer indbyrdes bruger eller misbruger denne Ret, bliver deres Sag, men det er en Vanære for et Folk, naar det opretholder Lovregler, der forøger den stærkeres Magt over for den svagere, i Stedet for at beskytte disse. Det er et umenneskeligt System, der forlanger Kvindens Arbejde og Pligter, som Samfundsborgere stiller hende lige for Loven i kriminelle Forbrydelser, men nægter hende Medbestemmelsesret i Skolesager, Fattigpleje, kommunale Anliggender og direkte Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet. Det er latterligt at opretholde Lovregler, om hvilke man samtidig siger, — heldigvis benytter de gode Mænd sig ikke af denne *Ret*.

Kan virkelig noget tænkende Menneske være i Tvivl om. hvad det er for „fri Livsbetingelser" saadanne Lovregler kvæler? — Det er simpelthen *Menneskет*, *Personligheden*, Ævnen til at udvikle sine selvstændige Tanker og Handlinger som Samfundsmenneske. Mænd vilde lettest kunne sætte sig ind i Situationen, om de et Øjeblik tænkte sig selv berøvet deres Stemmeret, gjort umyndig i Pengesager, frataget Bestemmelsesret over deres Børn, nægtet Ret til at underskrive deres Lejekontrakter eller andre Sager, — og lad os saa se, om Mændene vilde sige: Lovgivningen er dog underordnet i Sammenligning med hvorledes vi Ægtefæller indbyrdes ser paa hinanden.

Johanne Meyer.

Meddelelser.

Sangforeningen „Minerva" (Kvinder og Mænd) holder Lørdag d. 18de Juli Koncert og Assemblé paa Vodroflund. Vi henvise til omstaaende Avertissement desangaaende.

AVERTISSEMENTER.

Kvindebladet

„Hvad vi vil".

udgivet af **Kvindelig Fremskridtsforening**, redigeret af Fru **Johanne Meyer**, udkommer **hver Søndag** og koster **60 Øre Kvartalet** foruden Postpenge. Kan bestilles paa **alle Postkontorer** samt i **Hovedexpeditionen, Aviskontoret Nyvej 19, Stuen til venstre.**

Enkelte Numre faaes à **5 Øre** paa forskellige Steder i Byen og paa **Broerne.**

Annoncer

modtages i **Emil Triers Annonce-Bureau, Walkendorfsgade 20,** og i **Hovedexpeditionen.**

Forhandlere

kan henvende sig **Pilestræde 8, 3. Sal,** og i **Hovedexpeditionen.**

Sangforeningen „Minerva"

afholder

Koncert og Assemblé

paa Etablissementet „Vodrofflund" **Lørdagen den 18de Juli 1891 Kl. 9 pr.**

Af Programmet fremhæves: Sange af Herre- og Dame-Kor, Solosang, Herre-Kvartet, Oplæsning af komiske Numre, Deklamation.

Billetter à 35 Øre faas hos Medlemmerne og hos Cigarhandler **E. Stiedl, Nørrevold 64,** mod Forevisning af Medlemskort til de samvirkende Kvindeforeninger.

Tivoli

er daglig aaben fra Kl. 8 Morgen; med de sædvanlige Forlystelser fra Kl. 4 Efterm. til Kl. 11 Aften. Søn- og Helligdage indtil Kl. 12. Prisen er 50 Øre for en Voksen, 25 Øre for et Barn.

I Koncertsalen

giver det store Orkester hver Aften 3 Koncerter (Søn- og Festdage gives 4).

I den aabne Musikpavillon

gives hver Aften 4 Koncerter, vexelvis under Anførsel af Musikdirektørerne **C. C. Møller** og **Georg Lumbye.**

Paa Arena-Teatret

gives hver Aften Forestilling.

Ballon Captif.

Daglige Opstigninger med Passagerer

Hver Søndag: **Fyrværkeri.**

Kvindebladet „Hvad vi vil".

Enkelte Numre af Bladet faas à **5 Øre** paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 8, 3. Sal.
Pilestræde 79 i Kurvemagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Guldbergsgade 2 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.

En kvindelig Annonceagent

antages paa Expeditionskontoret **Nyvej 19.**

Bladets Ekspeditionskontor, Nyvej 19,

er aabent Søgnedage fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Indhold: En kvindelig Redaktør. — *Katrine Pedersen*: En lille Rettelse. — *Mendel Lazarus*: Den gifte Kvinde. — *Johanne Meyer*: Endnu et Svar. — Meddelelser. — Avertissementer. — Nedad.

Redaktør: Fru *Johanne Meyer*, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. Kjøbenhavn V.

af hvilke et Par vilde have været nok til at redde ham, at redde Moderen fra at sulte, redde hans Brud, ja — maaske fra Vanære.

Han vred sig uroligt hvor han laa. Han kunde ikke vaagne og ikke sove. Det gik endnu vildere . . . . . han brød dem allerede, disse Breve, for at hævne sig . . . ved først at redde sig selv.

Pludselig fo'r han op, drak hurtigt et Glas Vand og gik ud. Denne Gang direkte til Postkontoret. Han vilde vel nok komme til Ro, naar først han atter var inde i sin gamle Virksomhed. Arbejdet vilde sikkert nok gengive ham den Sjælsligevægt, han havde tabt. Da han sad ved sit Bord, fordybet i Arbejdet, som Kammeraten gerne forlod, naar han afløstes, kom en af Fuldmægtigene, en gammel Snob, sær og tvær, ind i Værelset, saa sig omkring, standsede med Blikket fæstet paa Niels, gik hen til ham og sagde i sin trætte, søvnige Tone:

„Kære Bang, De ser mig virkelig dygtig — hvorledes skal jeg sige — dygtig forfalden ud! De klæder Dem ikke omhyggeligt nok, jeg har ganske vist ikke noget at gøre med den Sag, men som ældre Mand maa jeg vel være berettiget til at sige, at det støder min Skønhedssans, at se en ung Mand saa lidt omhyggelig for sin Paaklædning. De maa passe paa at holde Dem oppe, Bang, gaa ikke nedad. Hvad er nu det for noget, lev ordentligt, siger jeg Dem, gaa ikke nedad, nej, ikke nedad, unge Mand."

Han gik, medens han uophørligt rystede paa det skaldede, skrøbelige Hoved, ladende efter sig en mat, forsvindende Duft af Violparfume. Et Øjeblik efter kom han igen, denne Gang med en Papirrulle under Armen.

Han skulde blot gaa tværs gennem Værelset, men drejede pludselig af til Siden, nærmede sig atter Niels og sagde, denne Gang i en noget mildere Tone:

„Ja, ja, tag det ikke ilde op. Jeg er gammel og De er ung. Et godt Raad skader ikke. Jeg ser, at De er en Nattesværmer. Den Slags ses paa Ansigtet, og — jeg tager ikke fejl — det ses ogsaa paa Klæderne. Fiks Dem op, min Ven, sov ordentligt i Deres Seng, og lad Deres Klæder blive børstet om Morgenen. I min Afdeling vil jeg have pæne Mennesker. Kast ikke Deres Penge bort til Fruentimmer og paa Kaféer, men køb Dem heller en ny Frakke."

Fuldmægtigen løftede Hovedet, antog en Mine fuld af faderlig Velvilje og gik, uden at høre paa den unge Mands Forsikringer, som for Resten sad fast i Halsen paa ham.

Han kom nu atter ind i den tidligere Sindsstemning. Han sad foran sin Pult og lod den vilde Tankejagt fare frem efter Behag. Hans Tanker gjorde hvad de vilde, brød sig kun lidt om Fornuftens Stemme. Hans „frie Vilje" eksisterede ikke mere. Der var udbrudt erklæret Oprør. Nej, det var et ubevidst, kaotisk Oprør. Dette Tryk, der fra oven var over ham, det hadede han blindt. Staten, denne Stat, som lod Folket styre efter uretfærdige Love, hvilke atter var til for at beskytte de mægtige og tilintetgøre de ringes Forsøg paa at komme i Vejret. Det kom over ham, dette epidemiske Had til alt, som stod højere paa Samfundstrappen end han, og han følte, at han vilde være iblandt dem, der raabte *peret* om en Revolution stod for Døren.